

Zayi Edilmiş Mefhum; Selamet

Şehid Şeyh Ebu'l-Fadl Me'mun Hatim

11 Oca, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Hamd, âlemlerin rabbi olan Allah'a aittir. Onun tek olduğuna, ortağı olmadığına ve kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik ederim. Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'inde onun kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim.

Ey Allah'ım, Muhammed'e ve O'nun âline salat et. İbrahim (*aleyhisselam*)'a ve âline salat ettiğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamidsin, (Öğülmüş yalnız sensin), Mecidsin (Şan ve şeref sahibi yalnız sensin.)

Ey Allah'ım, Muhammed'e ve O'nun âline mübarek eyle. İbrahim (*aleyhisselam*)'a ve âline mübarek eylediğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamid'sin, (Öğülmüş yalnız sensin), Mecidsin. (Şan ve şeref sahibi yalnız sensin)

İstikrar ve güvenlik mefhumları içlerinin doldurulması gereken mühim mefhumlardandır. Çünkü kâfirler bu mefhumu kalkan edinerek Müslüman beldeleri işgal ettiler, yakıp yıktılar ve mukaddesatları çiğnediler. Bu mefhumu korumak bahanesi ile tevhide karşı savaş ilan ettiler, Allah'ı birleyen insanları yurtlarından çıkardılar, onları hapslere doldurdular ve topluluklarını param parça ettiler. Ve bütün bu cürümleri Müslümanların memleketlerinde güvenliği ve istikrarı sağlamak bahanesi ile irtikâp ettiler.

Evet, dünya insanların kâfiriyle, müslümanlığıyla, Arab'ıyla, acemiyle diline pelesenk olmuş ve tahakkuk etsin diye bu insanların servetlerini ortaya koyduğu mefhum, güvenlik ve istikrar mefhumudur. Bütün bunlara rağmen beşeriyet bir türlü hakiki manada güven ve istikrarın gölgesinde yaşayamadı. Akleden bir insan, Toplumların içinde bulunduğu korkuyu, açlığı yokluğu göçebeliği nefsi ve içtimai marazları gördüğü zaman bu söylediğimde ne kadar haklı olduğumu anlayacaktır. Çünkü artık insanlar mallarında, canlarında ve namuslarında güvenliği sağlayamayacak durumdalar ve bundan da önemlisi dinlerinde istikrarı sağlayamayacak durumdalar. Bu sebeptendir ki, güven ve istikrar Allah'ın beşeriyete ikram ettiği çok büyük nimetlerdendir.

Allah (*azze ve celle*) şöyle buyurmaktadır; *"Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler."* (*Kasas, 57*)

Bu bir nimettir ve Allah bu nimet ile Kureyş'e minnet etmiştir.

"Kureyşe kolaylaştırıldığı için, evet, kış ve yaz seyahatleri onlara

kolaylaştırıldığı için onlar, kendilerini açlıktan doyuran ve her çeşit korkudan emin kılan şu evin Rabbine kulluk etsinler.” (Kureyş Sûresi)

Gene Mekke halkı için şöyle buyurmuştur; *“Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâla bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?” (Ankebut, 67)*

Hicr halkına aynı nimeti verdiğini Allah (azze ve celle) şöyle anlatır; *“Onlar, dağlardan emniyet içinde kalacakları evler oyarlardı.” (Hicr, 82)*

Hatta Allah (azze ve celle) emniyeti ve istikrarı müminler için bir karşılık ve ödül olarak belirlemiştir.

“İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarıdır ve onlar doğru yolu bulanlardır.” (En'am, 10)

Bu güven ve istikrar hem dünya hayatı için hem de ahiret hayatı için geçerlidir. Allah (azze ve celle) dünya hayatında ki güvenlik ve istikrar hakkında şöyle buyuruyor; *“Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar.” (Nur, 55)*

Ahiret hayatında ki emniyet ve istikrar hakkında Allah (azze ve celle) şöyle buyurmaktadır; *“Kim iyilikle (ilâhî huzura) gelirse ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalırlar.” (Neml, 89)*

Bu sebeple İslam âlimleri şeriatın asıl maksadı olan, dinin, aklın, namusun, malın ve nefsin korunmasının tahakkuk edebilmesi için Müslümanın güven ve istikrar içerisinde yaşaması gerektiğini belirterek emniyet ve istikrarın Müslüman hayatında önemine değinmişlerdir. Hatta dünya hayatında mutlu olmak istikrar ve güvenlik sağlanmadan asla elde edilemez. Bu nimetin önemine değinmek için peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur; *“Kim; korkusuz, bedeni afiyette, karnını doyurabilecek bir şekilde sabaha kavuşursa dünyanın tamamını elde etmiş gibidir.” (Tirmizi, Buhari)*

Bu nimetin kaybedilmesi veya elden alınması durumunda insanın uğruna yaratıldığı ve şeriatın tahkikini murat ettiği maksatların gerçekleşmesi asla mümkün olmaz. Örneğin Korku anında namaz güven anında ki namazdan farklıdır. Ve istikrar olmaz ise ibadetler Allah'ın istediği vecih üzere eda

edilemez.

“Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.” (Nisa, 101)

Taharet ve kibleye yönelmek korku anında vacip değildir. Gene korku sebebiyle cuma namazının vucubiyeti ortadan kalkar. Hac ibadetinin şartlarından bir tanesi yol güvenliğidir. Eğer yollarda güvenlik sağlanamayacaksa hac ibadetinin vucubiyeti gerekli şartlar sağlanana kadar ortadan kalkar.

Şeriatın yeryüzünde gerçekleştirmeyi istediği maksatlardan bir tanesi de yeryüzünde halifelik görevini yerine getirmek ve yeryüzünde Allah'ın kanunlarını hakim kılmak ve bu kanunlarla hükmetmek. Bu maksat yalnızca güvenliğin ve istikrarın sağlandığı topraklarda mümkündür.

Ümmetin içerisine düştüğü tehlikeli tuzaklardan bir tanesi de, güven ve istikrar mefhumunun yalnızca cana ve mala indirgenmeyecek kadar geniş bir mefhum olduğu gerçeğini bir kenara bırakıp bu mefhumları dar bir alana sıkıştırmasıdır. Nitekim bu mefhumlar yalnızca ırz, can veya mal için geçerli değildir. Bütün bunlardan daha yüce bir gayenin güveni ve istikrarı islam ümmeti tarafından göz ardı edilmektedir.

O da, insanların dinleri hususunda güvende olması ve akideleri hususunda fitneye düşmemesidir. Ancak bu gerçek birçok Müslümanın vakiasında duymaya alışık olmadığı meselelerden bir tanesidir. Çünkü kâfirlerin tuzakçı yayın organları ve onlara yardımcı olan münafıklar insanların gözünde, dinleri hususunda güvende olmaları gerektiği meselesini itibarsızlaştırdılar. Durum öyle bir hale dönüştü ki insanlar canlarının ve mallarının güvenliği dışında hiçbir şeyin güvenliğini umursamaz oldular. Oysa Allah (*azze ve celle*) insanların hayatında temel unsurları teşkil eden, akıl, mal, can, ırz'ın güvenliğini tamamen dinin güvende olmasına bağlamıştır. Ve eğer Din ve Akide güvende olmaz ise insan akıllı malı canı ve ırzı konusunda eman bulamaz ve asla istenen istikrar ve güven sağlanamaz.

Ey Müslümanlar! Bugün tahsili için saçımızı süpürge etmemiz gereken şey dinimizin, akidemizin ve ahlakımızın güvenliğidir. Yoksa ahiretteki kurtuluşumuz olan dinin, akidenin, ahlakın güvende olmadığı bir yerde malımızın canımızın güvende olmasının ne faydası var.

Burada bir soru geliyor; Peki insan hayatını düzene sokan ve istikrarı sağlayacak olan güvenliği genel anlamıyla nasıl sağlarız. Ve eğer

sağlayamazsak bunun sonucunda Müslümanları nasıl bir akıbet bekliyor?

Cevab;

“Allah (azze ve celle)şöyle buyuruyor; “İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.” (En’am, 82)

“Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar.” (Nur, 55)

“Ey Ehl-i Kitap! Rasûlümüz size Kitap'tan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi; birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir kitap geldi. Rızasını arayanı Allah onunla kurtuluş yollarına götürür ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdoğru bir yola iletir.” (Maide, 15-16)

“Allah, (ibret için) bir ülkeyi örnek verdi: Bu ülke güvenli, huzurlu idi; ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.” (Nahl, 112)

“Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.” (Taha, 124)

Bu ayetler gerçek manada güvende olmanın sınırlarını belirliyor ve çoğu insanın bilmediği bir hakikatı gün yüzüne çıkarıyor. Bu hakikat; mutmainlik, güvende olmak, selamet ve istikrar, gerek fertler için gerek cemaatler için gerekse devletler için ancak ve ancak islam'ın gölgesinde elde edilir. Bu ancak şeriatın gölgesinde Allah'ı tevhid eden insanların elde edebileceği bir şeydir.

Bizler istikrarı ve selameti sadece şeriatla yönetildiğimiz topraklarda hissedebiliriz. Çünkü şeriatın içerdiği hükümler ve öğretiler sayesinde mal, can, ırz, akıl ve din koruma altına alınır islamın hakkı dışında bütün bunlara dokunulmazlık verilir.

Nebevi Sünnet'te istikrarın ve güvenliğin sağlanmasını Allah (azze ve celle)'nin şeriatının kulları arasında tatbik edilmesine bağlamıştır.

“Bir milletin idarecileri Allah’ın kitabı ile hükmetmedikleri ve Allah’ın indirdiği hükümlerden işlerine geleni seçtikleri zaman; Allah onların azabını kendi içlerinden verir. Onları aralarındaki fitne, fesat ve anarşiyile cezalandırır.”
(İbnu Mace)

Adil ve kesin hadler de yalnızca toplum içerisinde güvenin ve istikrarın sağlanması için vacip kılınmıştır. Bu ayetlerin ortaya çıkardığı diğer bir hakikat ise; toplumların güvenliğini, istikrarını ve selametini tehdit eden şey; Allah’ın dininden yüz çevirip onun dışındaki varlıklara ibadet etmektir. Allah (*azze ve celle*)’nin şeriatını insanların hayatından silip onun yerine beşeri kanunlar ile insanları yönetmektir.

Yahudilerden ve Hıristiyanlar dan olan kâfirlerin İslama karşı açmış oldukları savaşın başka bir boyutu ise; insanlara hayatlarında ki güvenli ve istikrarı tehdit eden değişmez olan hakiki unsurları yanlış göstermeleri ve insanları güvenli ve istikrarı talep etmeleri için farklı mercilere yönlendirmeleridir. Böylelikle insanlar onların hevalarının ve heveslerinin belirlediği güvenli ve istikrarı talep edecekler ve bu uğurda çaba gösterecekler. Netice itibarı ile onlar haklı batıl olarak maslahatı mefsetet olarak gösterdiler. İşte bakın dünya tağutlarına insanların karşısına çıkıp, yeryüzünde Allah’ın kelimesi yüce olsun diye savaşan insanlara karşı tek saf olunmasına davet ediyorlar insanları ve bunun bütün dünya insanlığı için maslahat olduğunu öne sürüyorlar.

Bu durumda biz Müslümanların üzerine düşen görev, dinimizin ve akidemizin selameti için ne gerekiyorsa yapmak ve dinimizi ve akidemizi insi ve cinni şeytanlardan ve o şeytanların ortaya attığı şüphe ve şehvet kaynaklı saldırılardan korumaktır. Biz Müslümanlar akidemizin ve dinimizin güvenliği için çabalamalıyız. Ve bu hususta başımıza gelebilecek olan her şey için Allah’tan razı olup ona tevekkül etmeliyiz. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; *“O sabredenler, kendilerine bir bela geldiği zaman: Biz Allah’ın kullarıyız ve biz O’na döneceğiz, derler. İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlarıdır. Ve doğru yolu bulanlar da onlardır.”* (Bakara, 156-157)

Rabbim bize hakkı hak olarak gösterip ona tabi olmayı kolaylaştırsın. Batılıda batıl olarak gösterip ondan kaçınmayı kolaylaştırsın.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Tercüme: Ebu Mervan El-Halili